

РЕШЕНИЕ

№ 5868

гр. София, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 14.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **8074** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на юридическото лице “Билла България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от управителите В. Д.-С. и В. Ш. срещу Заповед № 513/16.05.2023г. на председателя на Комисията за защита на потребителите /КЗП/.

С жалбата се оспорва изцяло законосъобразността и правилността на заповедта. Твърди се, че оспорената заповед е издадена в противоречие с материалноправните разпоредби, при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, несъответствие с целта на закона и при противоречие с принципа за съразмерност. Жалбоподателят твърди, че липсват каквито и да е било данни административният орган да е изпълнил задължението си да го уведоми за образуваното административно производство, тъй като не му е осигурена никаква възможност да участва в производството, както и че органът не е изпълнил задължението си по чл.35 от АПК да извърши пълно и всестранно изясняване на фактите. Счита, че не са посочени дата и място на извършване на нарушението, което представлява съществен порок в издадения административен акт. Сочи, че неправилно са установени фактическите обстоятелства от страна на административния орган. Твърди, че дружеството е сключило договор за доставка с доставчика на търговската марка В. W. – Б. У. Г. ЕООД, който доставя протеинови барчета предварително опаковани и готови да бъдат поставени на регал в магазина за

продажба. Според жалбоподателя в случая следва да намери приложение Регламент № 1169/2011 на Европейския Парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година за предоставянето на информация за храните на потребителите по отношение на етикетирването и предоставянето на информация за храните, като съгласно чл.8 от Регламента стопанският субект в хранителната промишленост, който отговаря за информацията за храните, е стопанският субект, под чието име или търговско наименование храната се предлага на пазара, или ако този стопански субект не е установен в Съюза – вносителят на пазара. На следващо място сочи, че заповедта е издадена от некомпетентен орган, което води до нищожност, тъй като контролът по производство, в което се включва опаковането и етиктирането на храните, е възложен на Българска агенция по безопасност на храните, а не на КЗП. Изложени са и съображения за редица неточности и непълноти в обстоятелствената част на заповедта, които не са изследвани от административния орган и не са събрани необходимите доказателства. Аргументира доводи за противоречие на заповедта с целта на закона и за засягане на правата и интересите на дружеството в по-голяма степен от необходимото за целта. Иска оспорената заповед да бъде отменена. Претендира заплащане на сторените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява.

Ответникът - Председателят на Комисията за защита на потребителите чрез упълномощен представител с писмено становище, в съдебно заседание и с писмени бележки оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

На 11.04.2023г. служители на РД П. към КЗП извършили проверка в магазин „Б.“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Билла България“ ЕООД. За проверката е съставен Констативен протокол № К-2702743/11.04.2023г./КП/. В КП е посочено, че проверката е във връзка с постъпила жалба на потребител, заведена с вх. № Ц-03-3763/06.04.2023г., в която са изложени твърдения, че след консумация на протеинови блокчета с търговска марка В. W. изпитва голям чревен дискомфорт и стомашно неразположение, поради което потребителят настоява за извършване на проверка с цел установяване състава на протеиновите блокчета и верността на съдържащата се върху опаковката им информация относно съдържанието на въглехидрати, захари и хранителни влакнини.

При проверката е установено предлагане за продажба на протеинови блокчета с търговска марка В. W., както следва: В. W. протеинов бар „С.&С. D.“, 55 гр., с обявена цена 4,69 лв. – 72 опаковки; В. W. протеинов бар чийзкейк ягода /S. C./ A., 60 гр. /2x30гр./ с обявена цена 3,69 лв. – 24 опаковки; В. W. протеинов бар шоко мус /С. М./ G., 75 гр. С обявена цена 4,69 лв. – 20 опаковки; В. W. протеинов бар банан /В. М. S./ В., 55 гр., с обявена цена 3,09 лв.-31 опаковки; В. W. протеинов бар кокос /С./ A., 60 гр. /2x30гр./ с обявена цена 3,69 лв. – 31 опаковки; В. W. протеинов бар бисквити и шоколад /С.&С./ К., 60 грама /2x30гр./ с обявена цена 4,49 лв. – 14 опаковки. За целите на проверката от всички видове протеинови барчета В. W. са закупени по 10 броя.

Констативният протокол е връчен на М. П. – управител на проверявания обект.

В хода на проверката са направени изследвания в независима и акредитирана

лаборатория за изпитване „Алименти-О.“ при „Ди Енд Ви Консулт“ ООД, относно информацията за количественото съдържание на въглехидрати, захари и хранителни влакнини в протеинов бар С. end С..Изпитването е проведено по отношение на 10 броя потребителски опаковки х 0,060 кг. Използвани са следните методи на изпитване: за въглехидрати – по ВЛМ-ФХ-15-2018; за захари по БДС 5439:1985 т.3.3; за хранителни влакнини – по АОАС 985.29:1986. За резултатите от изпитването е съставен протокол № 21223/24.04.2023г., в който е посочено, че стойността на въглехидрати в продукта в резултат от изпитването е 37,50; стойността на захарите в продукта в резултат на изпитването е 28,16 и стойността на хранителните влакнини установено чрез изпитването е 3,53.

Във връзка с извършената проверка и резултатите от нея е съставена Докладна записка изх. № Ц-01-154/28.04.2023г.

В докладна записка изх. № Ц-01-154/28.04.2023г., изготвена от гл. директор на главна дирекция „Контрол на пазара“, в Протокол №17/04.05.2023г. и в оспорената заповед е посочено, че съдържанието по етикет на въглехидрати е 8,4 гр., на захари е 4,2 гр. и на хранителните влакнини е 30,00 [населено място] на 10 броя протеинови барчета В. W., предмет на изпитването не са представени по делото.

Видно от Протокол №17/04.05.2023г., на 04.05.2023г. е проведено заседание КЗП, на което след обсъждане на доклада и докладната записка с 2 гласа „за“ и 1 глас „въздържал се“ Комисията е решила, че „Билла България“ ЕООД, предоставя невярна и подвеждаща информация за съдържанието на протеинов бар “С. and С.”, предлаган за продажба в магазин „Б.“, находящ се в [населено място], [улица] по смисъла на чл.68д, ал.1, пр.1, а именно: Търговската практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика.

Въз основа на взетото решение е издадена и процесната Заповед №513/16.05.2023г. от председателя на КЗД, с която се забранява на „Билла България“ ЕООД, при упражняване на своята дейност да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика, а именно: Търговецът „Билла България“ ЕООД да предоставя невярна и подвеждаща информация относно съдържанието на въглехидрати, захари и хранителни влакнини в протеинов бар “С. and С.”, предлаган за продажба в магазин „Б.“, находящ се в [населено място], [улица], в нарушение на чл.68д, ал.1, пр.1 /съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща/ във вр. с чл.68г, ал.4 във вр. с чл.68в от ЗЗП.

Заповедта е съобщена на жалбоподателя на 23.06.2023г. Жалбата е подадена на 06.07.2023г.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в срок, срещу годен за оспорване административен акт и от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 68д, ал.1 от

ЗЗП, а именно - председателя на КЗП, правомощията на който са уредени в чл.5, ал.1, т.1 и чл.8, ал.1 и ал.2, т.9 от Устройствения правилник на КЗП към министъра на икономиката и индустрията и на нейната администрация. Когато КЗП установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на комисията издава заповед, с която забранява прилагането на търговската практика. В случая с решение от 04.05.2023г. КЗП е установила, че търговската практика е нелоялна.

Съдът не констатира при издаването на заповедта да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Не е налице нарушение на правото на защита на лицето да участва в производството. С Констативен протокол № К-2702743/11.04.2023г е указано, че проверката се извършва по повод подадена жалба с вх. № Ц-03-3763/06.04.2023г. във връзка с изложени твърдения, че след консумация на протеинови блокчета с търговска марка В. W. жалбоподателят изпитва голям чревен дискомфорт и стомашно неразположение. Протоколът е връчен по надлежен начин на дружеството. По този начин жалбоподателят е бил запознат със започналото административно производство. В този смисъл, неоснователни са аргументите за нарушено правото на защита след като на дружеството е дадена възможност да се запознае с установеното от извършената проверка. Макар изрично да не е предоставена възможност на дружеството да изрази становището си по жалбата на потребителя и по констатациите от проверката и да ангажира доказателства, на жалбоподателя е предоставена тази възможност в съдебното производство.

Заповедта е издадена при неправилно приложение на материалноправните разпоредби, като съдът приема следното:

С оспорената заповед на основание чл.68л, ал.1 във вр. с чл.68в, във вр. с чл.68д, ал.1, пр.1 във вр. с чл.68г, ал.4 от ЗЗП на жалбоподателя се забранява при упражняване на своята дейност да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика, а именно да предоставя невярна и подвеждаща информация относно съдържанието на въглехидрати, захари и хранителни влакнини в протеинов бар С. and С.", предлаган за продажба в магазин „Б.“, находящ се в [населено място], [улица].

По делото е безспорно, че жалбоподателят е търговец по смисъла на §13, т.2 от ДР на ЗЗП, който сключва договори за продажба, по смисъла на §13, т.34 от ДР на ЗЗП. Според дефиницията, съдържаща се в §13, т.23 от ДР на ЗЗП, „търговска практика“ е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите. Следователно законът не поставя като изискване, за да бъде определена дадена дейност като търговска практика, повторваемост на действията.

Съгласно чл.68д, ал.1, пр.1 от ЗЗП търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на търговската практика. Член 68г, ал.4 от същия закон изрично предвижда, че нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д - 68к, а чл. 68в от ЗЗП забранява императивно използването на нелоялните търговски практики. Тези норми изискват практиката да има за резултат, или да съществува възможност за резултат вземането на търговско решение, което без тази практика не би било взето. От изложеното следва, че фактическият състав на

заблуждаващата търговска практика, изисква първо да се установи съдържанието на предоставената информация и същата може ли да се квалифицира като невярна, второ - цялостното ѝ въздействие в състояние ли е да въведе в заблуждение средния потребител, и трето - в състояние ли е да го мотивира да вземе решение, което без това въздействие не би взел. Посочените елементи на фактическия състав следва да са налице кумулативно. Невярната информация следва да е по отношение на основните характеристики на стоката или услугата. Съгласно чл.68д, ал.2, т.2 от ЗЗП основна характеристика е съставът на стоката.

Търговските обекти предлагат на потребителите предварително опаковани от производителя стоки и стоки, опаковани от търговеца. Съгласно чл.2 от Наредбата за предоставянето на информация на потребителите за храните /Наредбата/ предоставянето на информация на потребителите за храните се извършва от лицата по чл. 8 от Регламент (ЕС) № 1169/2011 в съответствие с изискванията на същия регламент, както и тези, предвидени в специални разпоредби на приложимото право на Европейския съюз за определени храни, Закона за храните и на подзаконовите нормативни актове по прилагането му. Според чл.8 от Регламент (ЕС) № 1169/2011 стопанският субект в хранителната промишленост, който отговаря за информацията за храните, е стопанският субект, под чието име или търговско наименование храната се предлага на пазара, или ако този стопански субект не е установен в Съюза - вносителят на пазара на Съюза. Информацията за храните включва: списък на съставките; количество на определени съставки или категории съставки и други /чл.9 от Регламент (ЕС) № 1169/2011/. Страните не спорят, че проверените хранителни продукти представляват предварително опаковани протеинови барчета с търговска марка В. W., които не се произвеждат от търговеца „Билла България“ ЕООД, не се опаковат и етикират от търговеца. Предвид посочените норми от Наредбата и от Регламент (ЕС) № 1169/2011 следва да се приеме, че търговецът не носи отговорност за несъответствието на данните за въглехидрати, захари и хранителни влакнини, посочени върху опаковката на протеиновите барчета В. W., предмет на изпитването и данните за въглехидрати, захари и хранителни влакнини, установени в резултат на лабораторното изпитване. „Билла България“ ЕООД не е стопанският субект, под чието име или търговско наименование храната се предлага на пазара.

Отделно от това, съдът намира, че има неясноти относно извършеното в административното производство изследване с цел установяване на състава на протеиновите блокчета и верността на съдържащата се върху опаковката информация. На първо място, с административната преписка не е представена опаковка на хранителния продукт, от която да се изведе необходимата информация за името или търговско наименование и адрес на стопанския субект в хранителната промишленост, посочен в член 8, параграф 1 от Регламента, наименование на храната, списък на съставките, количество на определени съставки и категории съставки и др. реквизити, съгласно необходимата задължителна информация за храните по чл.9 от Регламента. Не става ясно и от Заповедта дали посоченото в нея етикетирано хранително съдържание е за 1 бр. продукт /60 гр./ или за продукт с тегло от 100 [населено място] е да се посочи, че с определение от 29.08.2023г. съдът е указал на ответника да представи цялата административна преписка, за което ответникът е уведомен на 01.09.2023г.

Същевременно изпитаният в лабораторията протеинов бар е с тегло 0.060 kg. или 60 гр., като лабораторното установено количество на въглехидрати, захари и хранителни

влакнини по етикет се отнасят за това изпитано тегло на продукта. Това става ясно от Колоната 3 от таблицата в протокола за изпитване, където като единица на величина е посочено „% от общата маса“ от съдържанието на веществата, т. е. теглото на изпитания продукт (60 гр.), а не за 100 гр. За да може да се извърши правилно сравняване на хранителните стойности, сравнението следва да бъде направено върху еднакво тегло на сравнявания продукт, като в конкретния случай не може да бъде конкретно установено какво е сравняваното количество на продукта.

Предвид изложеното оспорената заповед е незаконосъобразна и следва да се отмени. Жалбата е основателна.

При този изход на спора основателна е претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски за внесена държавна такса в размер на 50,00 лв. и 100,00 лв. възнаграждение за защита, осъществена от юрисконсулт по административно дело.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № 513/16.05.2023г. на председателя на Комисията за защита на потребителите.

ОСЪЖДА Комисията за защита на потребителите да заплати на “Билла България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], сумата в размер на 150,00 лева, разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: